חרות

לשלמות המולדת - לקבוץ גלויות - לצדק סוציאלי - לחרות האדם

עתון יומי, תל-אביב | גליון 1269 | יום א' י"ד בחשון תש"ב 2 NOVEMBER 195. | מחיר הגליון 70 פר'

HERUT TEL-AVIV ISRAEL

מערכת ומנהלת
מאזרת 888
רח' המלך ג'ורג' 38
טלפונים 4071.4845.5678
טל. מערכת הלילה 3208

ירושלים
רחוב המלך דוד 16
טלפון 3690

חיפה
רח' בזלשמן 4 טל. 2838

"עורך האחראי": י. הסמן

סדר בדפוס "אלישע".
הדפוס בדפוס "הארץ".

נגיב סכנס את הליגה הערבית לשם דיון מיוחד בשאלת השילומים

"דברות "חרות" וסט"א). ראש ממ"שלת מצרים הגנרל נגיב החליט לכנס את הליגה הערבית למושב יוצא מן הכלל, בה תועמד לדיון שאלת השילומים מגרמניה לישראל.

בבון רואים בהחלטה זו תוצאה ישירה מכשלון השליחות של הועדה הערבית ש־שהתה 3 ימים מטפר בענין זה בגרמניה. בון", 1 (טס"א). המשלחת הערבית נסע־ שה כאן עם מקילוי גבוהים של משרדי הממשלה הדרשה מהם שהסכם השילומים לא יובא כפני הפרלמנט לאישור סופי אלא יוכא כפני ועדת המיוס "לשם הצדות". באמצע נובמבר עומדים להגיש את ההס־ פם לאישור בפרלמנט בבון.

כל הפקידים הגרמנים הזדרכו להשיב כדלהלן: "עתה כאותר מדי כדי לחזור צנו מהתחייבויות שקבלנו עלינו בהאג. עקב הפרסטיג'ה שלנו בחו"ל, כיחוד בארה"ב, עלינו להוציא לפועל את תבטחתנו לפרוע נם את השילומים לישראל. ישראל לא תקבל חמרי מלחמה ולא תורשה למכור ליצוא חמרים שקיבלה מאתנו. איננו רואים כל צורך למטר עין זה לועדת הסיום. אנו אוהדים את הפליטים הערבים והוכחנו את זאת עי"י השלום ראשון ששילמנו לקרנות המעד לפליטים. אך ענין השילומים הוא בעיקרו ענין הנוגע ליהודים ולנו בלבד". בינתיים, גרמה הדיעה על כנוס הועדה המדינית של הליגה הערבית לראות בתו־ נים התעשיתיים.

בגלל קלקול

בגלל קלקול שבני במכונות הסר־ דור, נאלצנו לצמצם זמת יריעת העתון ועם הקוראים הסליחה.

החלטות מועצת ה„הסתדרות" משמעת, משפט חברת העובדים, חברות הערבים

ה'יעה"ם של ההסתדרות אשר טפל בעניני חברת העובדים עד כה, בהנהלה זו יוצגו מוסדות חברת העובדים ש'הו מחציתם מספר הקולות.

המועצה החליטה על קבלת הפועלים הע־ ערביים כחברים לאיגוד המקצועי בהשוה רות.

להלן החלטה המועצה לשלוח ברכה לא־ סילה צ'ין ברומניה וכן דרישה כלפי רו־ מניה בשחרור האסירים שעריה לעליה. מספם לא השתתפה בהצבעה על החלטה זו ווב־ רה טען כי החלטה כזו רק תפריע לענין ולא תעזור לפתרונו.

מועצת ההסתדרות ה־66 נועלה ביום ו' מקבלת החלטות שבהן בולטת האמת בד־ בר החמרת המשמעת בהסתדרות המכוונת בעיקר כלפי חלק האופוזיציוני בה. בהחל־ טה נאמר כי חברי ההסתדרות מחוייבים להשמע לכל החלטה והוראה של המוסדות העליונים. העכרויים יועמדו לדין הסתדרו־ תי. החלטה זו נתקבלה ברוב קולות מפא"י, מפ"ם לא השתתפה בהצבעה.

מהחלטה אחרת הוחלט על הקמת „מש־ פט חברת העובדים" שתהויה הנהלה נפ־ קחת לעניני הטרוסטים למיניהם. ההנהלה חדשה זו באה במקום היעדה המרכזת של

היום בשעה 6 בערב תתקיים במצודת־זאב

ישיבת מרכז תנועת החרות

נאום מנחם בגין בעצרת המונים בת"א

מפא"י לא תחריב את מדינת ישראל ואנחנו נזכה להחרבת שלטון מפא"י

— מאת סופר „חרות" משה מן שחר —

מפא"י לא תזכה להחריב את מדינת ישראל ואנחנו נזכה להח־ רפת שלטון מפא"י — סיים אתמול מר מנחם בגין, יו"ר תנועת הח־ רות, את נאומו בעצרת עם המונית שנתקיימה באולם מוגרבי ובראשה שזקביץ.

תאור העצרת

מרח החשאית מילאה את אולמו של מסק דין של בית זין צדק. משעה שבו החשד שרוש־ מאזר למות אישי. אבל האומר את האמת הזאת חייב לשמור על אירותו הנפשית, לא לתיות עבד, ולא להרסק ראש בפני החלטה העלולה לחמיט אסון על בני עמו ועל בני אחרות.

עלינו להקים קואליציה אנטי גרמנית

ועוד עלינו לשאול: האם אין בל סיכוי למנוע את השואה אלא על דו־זינוה של כל אלה המעונינים בה? האם לא הם המשתפות התעשיה הגרמנ־ת' הסתירות הסמאות משום מה הגלה זאת לנגד העולם כולו? משום מה לא תאמיד את הבעיה למשאל עם?

המשפט הפנת המונים זי הפנה ראשונה לדרישה להביא את הבעיה כולה להכרעת העם, ואם מפא"י תתחמק מהכרעה זו — יוודע בגויים וביהודים כי מיעוט הדוני השיל את רצונו על הרוב המכריע של העם. כל מי שיקום נגד הרזולוציה הזו ייהיה מיכן לקבל על עצמו סבל כדי למחות את החרפה, לא נגד הדימוקרטיה אלא בעדה. לא נגד הרוב כי אם נגד הפיונים. קום ויממה את הפרפה.

הקואליציה הנוכחית רצ־ית.

בעברו לשאלה לאן אנו הולכים מבחינה מדינית פנימית אמר הנואם כי אינו מתכוון אינו רוצה כפי שקואליציה אינה רוצית חילוש כל השכרות הגלעיים האלה לא „יצרי אלא בגלל העובדה שמפא"י, מפלגת פיעודי ייצר החליטה בשלטון מיחלט, היא ניסרה להביל למחנים בין תקים נישאי שלטון בבין תקים מלאי נידות.

„הציונים הכלליים" לא התיחסו אף פעם ברציעות לסיסמת „מספיק ודי בשלטין קואליציה של כל הע־ם" אלא תמיד הועלו על הפיסלין אף גם עם המשטר המפא"י ומר בן־גוריון יכ־ כה בנימים ציין.

שרת א"י במלחמת אזרחים, אם תפרוש - מפא"י תתן את הדין

את הנאים האיפיני' — אמר מר בגין — נשא אותו שר חוץ, שהסטיה גשר לנרמנים. הוא אמר בקיבוץ המשא"ן: — „צפורה לנו מלחמת אזרחים. קרוב לודאי שתהיה קקובה כדם". מזמן שקמי מדי־ נות עוד לא נשמעה הצהרה כזו מפי מיניסטר. אבל עלינה יש להעיר: —

שליטי מפא"י, גורו לכם מפני מל־ חמת אזרחים, כי אם היא תפרוץ הרי התנו את הדין על כל פשי עיכם.

בעברו לשאלה לאן אנו הולכים מבחינה מדינית, הציגית המגיר הגיאם בפני עיוו־ לם של מנהיגי המדינית במשטרת מפא"י ביחס למשאל עם לפני 6 חדשים היה זוב מכריע אומר לאו.

באם אנשי מפא"י כל כך בטוחים שהויב היתה מוכן למכור את כבוד האימה בעיתר הסתירות המפאות משום מה הגלה זאת לנגד העולם כולו? משום מה לא תאמיד את הבעיה למשאל עם?

המשפט הפנת המונים זי הפנה ראשונה לדרישה להביא את הבעיה כולה להכרעת העם, ואם מפא"י תתחמק מהכרעה זו — יוודע בגויים וביהודים כי מיעוט הדוני השיל את רצונו על הרוב המכריע של העם. כל מי שיקום נגד הרזולוציה הזו ייהיה מיכן לקבל על עצמו סבל כדי למחות את החרפה, לא נגד הדימוקרטיה אלא בעדה. לא נגד הרוב כי אם נגד הפיונים. קום ויממה את הפרפה.

הקואליציה הנוכחית רצ־ית.

בעברו לשאלה לאן אנו הולכים מבחינה מדינית פנימית אמר הנואם כי אינו מתכוון אינו רוצה כפי שקואליציה אינה רוצית חילוש כל השכרות הגלעיים האלה לא „יצרי אלא בגלל העובדה שמפא"י, מפלגת פיעודי ייצר החליטה בשלטון מיחלט, היא ניסרה להביל למחנים בין תקים נישאי שלטון בבין תקים מלאי נידות.

„הציונים הכלליים" לא התיחסו אף פעם ברציעות לסיסמת „מספיק ודי בשלטין קואליציה של כל הע־ם" אלא תמיד הועלו על הפיסלין אף גם עם המשטר המפא"י ומר בן־גוריון יכ־ כה בנימים ציין.

לשון צביעים

לשון צביעים ואנשי פיגורים: דרושה חלוצה בעד לנתן בתים והכרס נגרמי עיי פרובוקציה של הצד השני. צריך להחזיר את שליטי מפא"י כי לא יוכלו להתפש לדוגמה כאלו כי הן עלולות להיות מתבקרות. אתם הרסתם בניני עילים — קרא הניאם — זכרי כה בניני עילים". „המשביר הבינוני" הר־ בה בנינים ניין.

שרת אי"ם במלחמת אזרחים, אם תפרוש - מפא"י תתן את הדין

נשא אותו שר חוץ, שהסטיה גשר לנרמנים. הוא אמר בקיבוץ המשא"ן: — „צפורה לנו מלחמת אזרחים. קרוב לודאי שתהיה קקובה כדם". מזמן שקמי מדי־ נות עוד לא נשמעה הצהרה כזו מפי מיניסטר. אבל עלינה יש להעיר: —

שליטי מפא"י, גורו לכם מפני מל־ חמת אזרחים, כי אם היא תפרוץ הרי התנו את הדין על כל פשי עיכם.

בעברו לשאלה לאן אנו הולכים מבחינה מדינית, הציגית המגיר הגיאם בפני עיוו־לם של מנהיגי המדינית במשטרת מפא"י ביחס למשאל עם לפני 6 חדשים היה זוב מכריע אומר לאו.

באם אנשי מפא"י כל כך בטוחים שהויב היתה מוכן למכור את כבוד האימה בעיתר הסתירות המפאות משום מה הגלה זאת לנגד העולם כולו? משום מה לא תאמיד את הבעיה למשאל עם?

המשפט הפנת המונים זי הפנה ראשונה לדרישה להביא את הבעיה כולה להכרעת העם, ואם מפא"י תתחמק מהכרעה זו — יוודע בגויים וביהודים כי מיעוט הדוני השיל את רצונו על הרוב המכריע של העם. כל מי שיקום נגד הרזולוציה הזו ייהיה מיכן לקבל על עצמו סבל כדי למחות את החרפה, לא נגד הדימוקרטיה אלא בעדה. לא נגד הרוב כי אם נגד הפיונים. קום ויממה את הפרפה.

הקואליציה הנוכחית רצ־ית.

בעברו לשאלה לאן אנו הולכים מבחינה מדינית פנימית אמר הנואם כי אינו מתכוון אינו רוצה כפי שקואליציה אינה רוצית חילוש כל השכרות הגלעיים האלה לא „יצרי אלא בגלל העובדה שמפא"י, מפלגת פיעודי ייצר החליטה בשלטון מיחלט, היא ניסרה להביל למחנים בין תקים נישאי שלטון בבין תקים מלאי נידות.

„הציונים הכלליים" לא התיחסו אף פעם ברציעות לסיסמת „מספיק ודי בשלטין קואליציה של כל הע־ם" אלא תמיד הועלו על הפיסלין אף גם עם המשטר המפא"י ומר בן־גוריון יכ־ כה בנימים ציין.

לשון צביעים

לשון צביעים ואנשי פיגורים: דרושה חלוצה בעד לנתן בתים והכרס נגרמי עיי פרובוקציה של הצד השני. צריך להחזיר את שליטי מפא"י כי לא יוכלו להתפש לדוגמה כאלו כי הן עלולות להיות מתבקרות. אתם הרסתם בניני עילים — קרא הניאם — זכרי כה בניני עילים". „המשביר הבינוני" הר־ בה בנינים ניין.

שרת אי"ם במלחמת אזרחים, אם תפרוש - מפא"י תתן את הדין

את הנאים האיפיני' — אמר מר בגין —

חרות

אותות אזעקה

שתי ידיעות חמורות, הצופנות ב־קרבן חומר נפץ במדה העלולה לפוצץ את המדינה כולה — נתפרסמו בימים האחרונים במקומות די צנועים ב־עתונות. הידיעה הראשונה, מסרה על מחזה עגום מאד שנתחולל בנמל חיפה — מחזה שאף ריאה השחורות הגדו־לים ביותר לא היו מעיזים לגבא עליו — שמונה מאות יהודים, בני ה־ארץ ובתוכם ותיקים שעברו עליהם כל חבלי ההתנתקות, ההתערות וההש־תרשות בקרקע המולדת — נוטלים את מקל הנדודים ביד, פונים עורף ל־מולדת שהפכה למדינה עצמאית — שיא חלום שנות אלפיים — ופונים לנכר, לארצות זרות ורחיקות כדי לב־נות שם מחדש את ביתם.

אין זו אמנם התופעה הראשונה של הגירה מהמולדת, המשטר הקיים עשה את הכל במשך שנות קיומו, מעטות המעש ורבות הזרם להמרצת נסיה זו של עזיבת המולדת — אולם זוהי ה־פעם הראשונה שנסיה זו לובשת ממ־דים כה גדולים והוספת לעריקה המו־נית.

עובדי נמל חיפה ותושבי העיר, זוכרים עדיין את התמונות הדרמא־טיות־היסטוריות של מאות־אלפי יהו־דים הנאבקים על סף הנמל עם קלע־סיה של האימפריה הבריטית, על זכו־תם לעלות על אדמת המולדת. בקר־בות אלה של ה"מעפילים" — נשים, ילדים וזקנים — נתגלמה כמו־את הדרורות למולדת, לבית, לחירות אל המקור, לשימת קץ לנדודים אין סוף.

עתה, בשנה החמישית למדינת יש־ראל, כשהשערים פתוחים, כשנתיבי עליה אינם נתונים במצור הצי הבריטי ועריית ו„כל דיכפין" יכול לעלות למו־לדת — מתחוללת בנמל זה, ועל אר־חם רציפים שקודשו במלחמתם ובד־מם של המעפילים — הדרמה העולה בסרט־ניתה אף על אלו שנתחוללו במ־קום זה לפני שש ושבע שנים — הרי זו הבריחה הסיטונית מהמולדת ש־מתקרבת לכבר לממדים של אלף יוד־דים ביום אחד!...

והידיעה השניה, שאף לה נתייחד מקום צנוע בעתונות שלנו, הרי זו תשובתו של דובר הסוכנות היהודית לשאלת עתונאי, שבה קבע הדובר כי אלף ילדים יהודים מקבלים את חנו־כם במוסדות של המסיון — אלף יל־דים ונשמה!

מיד לאחר תום מלחמת העולם, יצ־או שליחים מיוחדים ופשטו על פני מזרחי אירופה, כדי לחפש אחר עקבו־תיהם של ילדי ישראל שנמסרו ע"י הוריהם הלקוחים למות, למנזרים ל־עלין — שמונה מאות יהודים, בני ה־ארץ ובתוכם ותיקים שעברו עליהם רבות ומאמצים בלתי פוסקים, נת־גלו עקבותיהם של ילדים אלה, והח־דרשות בקרקע המולדת — נוטלים את מקל הנדודים ביד, פונים עורף ל־מולדת שהפכה למדינת ישראל — שיא חלום שנות אלפיים — ופונים לנכר, לארצות זרות ורחיקות כדי לב־נות שם מחדש את ביתם.

אין זו אמנם התופעה הראשונה של הגירה מהמולדת, המשטר הקיים עשה את הכל במשך שנות קיומו, מעטות המעש ורבות הזרם להמרצת נסיה זו של עזיבת המולדת — אולם זוהי ה־פעם הראשונה שנסיה זו לובשת ממ־דים כה גדולים והוספת לעריקה המו־נית.

עובדי נמל חיפה ותושבי העיר, זוכרים עדיין את התמונות הדרמא־טיות־היסטוריות של מאות־אלפי יהו־דים הנאבקים על סף הנמל עם קלע־סיה של האימפריה הבריטית, על זכו־תם לעלות על אדמת המולדת. בקר־בות אלה של ה"מעפילים" — נשים, ילדים וזקנים — נתגלמה כמו־את הדרורות למולדת, לבית, לחירות אל המקור, לשימת קץ לנדודים אין סוף.

עתה, בשנה החמישית למדינת יש־ראל, כשהשערים פתוחים, כשנתיבי עליה אינם נתונים במצור הצי הבריטי ועריית ו„כל דיכפין" יכול לעלות למו־לדת — מתחוללת בנמל זה, ועל אר־חם רציפים שקודשו במלחמתם ובד־מם של המעפילים — נוטלים את מקל הנדודים ביד, פונים עורף ל־מולדת שהפכה למדינת ישראל — שיא חלום שנות אלפיים — ופונים לנכר, לארצות זרות ורחיקות כדי לב־נות שם מחדש את ביתם